

Inspiracje misyjne

Michael Dörnbrack

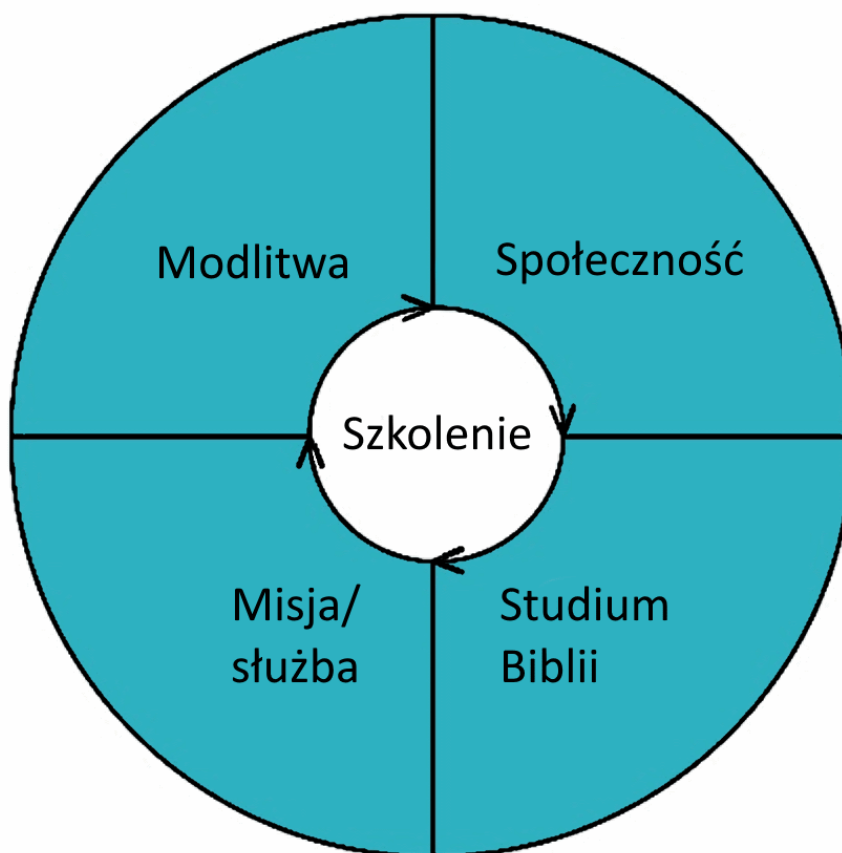

Spis treści

Wprowadzenie	3
1. Bądź Ambasadorem Pojednania	5
2. Módl się za przyjaciół	6
3. Docieraj do przyjaciół i krewnych	7
4. Wyzywaj swoją wiarę!	8
5. Zdobywaj zaufanie	9
6. Dzieci pokoju	9
7. Metoda Jezusa	10
8. Spotykaj ludzi tam, gdzie się znajdują	11
9. Odnosź się do innych z uznaniem, szacunkiem i życzliwością	12
10. Szukaj możliwości, aby pomagać znajomym i wyświadczać im dobro	13
11. Wykaż szczerze zainteresowanie	14
12. Bądź dobrym słuchaczem	15
13. Zapraszaj ludzi do swojego domu i przyjmuj zaproszenia od innych	16
14. Odwiedzaj znajomych	16
15. Stwarzaj możliwości wspólnego spędzania wolnego czasu	17
16. Opowiadaj o doświadczeniach, które masz z Bogiem w codziennym życiu	17
17. Opowiadaj swoje osobiste świadectwo	18
18. Opowiadaj o charakterze i czynach Boga	20
19. Módl się ze swoimi przyjaciółmi	20
20. Zrozum, w jakim duchowym stanie znajdują się twoi przyjaciele	21
21. Zrozum wiarę oraz światopogląd swoich przyjaciół	21
22. Szukaj możliwości mówienia o Chrystusie	22
23. Zadawaj dobre pytania, aby skierować rozmowę na duchowe tematy	23
24. Podkreślaj miłość Bożą i relację z Jezusem	24
25. Zachęcaj przyjaciół, aby sami czytali Biblię i modlili się	24
26. Wykorzystuj media, by dzielić się ewangelią	25
27. Zaproś przyjaciół na wydarzenia ewangelizacyjne	25
28. Opowiadaj historie biblijne	26
29. Buduj mosty, aby dzielić się ewangelią	26
30. Znajdź właściwy moment, aby wyjaśnić ewangelię	27
31. Wyjaśnij ewangelię	28
32. Zaoferuj lekcje biblijne	30
33. Akcje rozdawania ulotek	30
34. Projekt GLOW	31
35. Szukaj nowych osób	32
Załącznik: Boża wizja dla uczniów Jezusa	34

Wprowadzenie

Aby grupa uczniowska była nie tylko grupą studiującą Biblię, ale także komórką misyjną, na każdym spotkaniu trzeba poświęcić czas, by skupić się na tym, jak być błogosławieństwem dla innych ludzi i jak zdobywać ich dla Jezusa.

W tym 20-minutowym okresie (misji/służby) powinno zawrzeć się pięć rzeczy:

- Przekazanie **wizji** (patrz załącznik na ostatniej stronie)
- **Postawienie pytania**: Jakie doświadczenia mieliście w związku z wyzwaniem z ostatniego tygodnia lub tygodni?
- Nowy **impuls misyjny** z wyzwaniem
- **Ćwiczenie** wyzwania, jeśli to konieczne
- **Uzgodnienie** konkretnego **celu** na nadchodzący tydzień

Celem impulsów misyjnych jest zapewnienie ciągłego szkolenia w dziedzinie osobistej ewangelizacji. Podane pomysły są praktyczne i łatwe do wdrożenia. Impuls misyjny składa się z krótkiej inspiracji do osobistej ewangelizacji połączonej z praktycznym wyzwaniem. Ważne jest, by na następnym spotkaniu grupy podzielić się doświadczeniami i spostrzeżeniami z realizacji tego wyzwania.

Wyzwania muszą być stosowane elastycznie:

- Niektóre wyzwania są bardzo proste i mogą być realizowane w przeciągu tygodnia między jednym spotkaniem a drugim.
- Inne wyzwania są bardziej wymagające i zajmą daną grupę uczniowską przez kilka tygodni.
- Każdy impuls misyjny stanowi kolejne narzędzie do zestawu narzędzi misyjnych. Często nie jest ważne, aby uczestnicy realizowali to samo wyzwanie w tym samym tygodniu. Ważne jest, aby każdy coś robił i opowiadał o tym na spotkaniu grupy.
- Wybór impulsów misyjnych zależy od uczestników grupy uczniowskiej. Jeśli są gotowi bardzo otwarcie i odważnie świadczyć o swojej wierze, mogą wybrać trudniejsze impulsy misyjne, takie jak składanie osobistego świadectwa, opowiadanie ewangelii lub prowadzenie lekcji biblijnych. Jeśli jednak uczestnicy są raczej powściągliwi, mogą spędzać więcej czasu nad prostszymi impulsami misyjnymi, takimi jak modlenie się za przyjaciół, aktywne słuchanie lub uszczęśliwianie ludzi.
- Niektóre impulsy misyjne można powtarzać wielokrotnie.

Ostatecznie celem jest, aby impulsy misyjne prowadziły do misyjnego stylu życia i były realizowane naturalnie w codziennym życiu.

1. Bądź Ambasadorem Pojednania

 Mk 16,15

Zlecenie Jezusa, by głosić ewangelię, jest skierowane do wszystkich jego naśladowców.

Każdy prawdziwy uczeń narodził się do królestwa Bożego jako misjonarz (Życie Jezusa, r. 19).

 2 Kor 5,17-21

W Chrystusie otrzymujemy nową tożsamość. Stajemy się...

- nowymi ludźmi oraz
- ambasadorami

Bóg, przez Chrystusa, pojednał się z całą ludzkością i zdecydował się nie zaliczyć nam naszych grzechów. Jednak pojednanie wymaga dwóch stron. Dlatego Bóg zleca ludzi, którzy osobiście przyjęli pojednanie, aby mówili o tym innym.

 Łk 15,7.10

Bóg uwielbia zbawiać ludzi. Niebo cieszy się z każdej osoby, która się opamiętuje i zostaje zbawiona.

Jezus w każdej duszy widział kogoś, kto musi zostać wezwany do Jego królestwa (Życie Jezusa, r. 15).

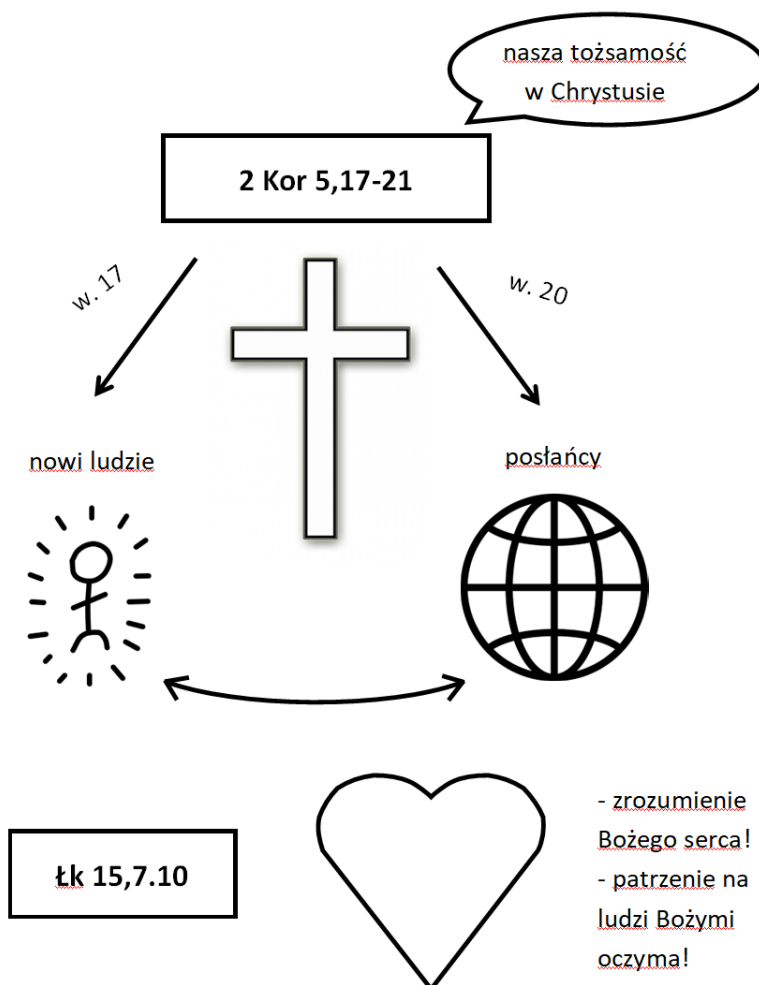
Każdy, kto chce zdobywać ludzi dla Jezusa, musi najpierw zrozumieć serce Boga i zobaczyć ludzi Jego oczyma.

Wyzwanie

Przyjmij swoją nową tożsamość w Chrystusie i zacznij modlić się podczas swojego osobistego nabożeństwa, aby Bóg pomógł ci być posłańcem pojednania w codziennym życiu! Proś Boga, aby pomógł ci widzieć ludzi Jego oczyma. Kiedy będziesz spotykać ludzi, zwracaj uwagę na to, jak zmienia się twój sposób patrzenia na nich.

Podziel się swoim doświadczeniem podczas następnego spotkania grupy uczniowskiej.

Zdobywanie ludzi dla Jezusa - DLACZEGO?

2. Módl się za przyjaciół

 J 17,20

Jezus modlił się za swoich uczniów i za tych, którzy uwierzą w Niego poprzez ich słowo. Jezus modlił się za ciebie i za ludzi, którzy uwierzą w Niego dzięki tobie. Módl się z Nim! Takie wstawiennictwo daje Bogu większą przestrzeń do działania w ich życiu w wielkim boju dobra ze złem. Bóg może zrobić więcej dla ludzi, o których ktoś się modli.

Dlaczego wierni nie interesują się więcej, poważniej ludźmi, którzy żyją bez Chrystusa? Dlaczego nie zejdzie się pospołu dwóch albo trzech i nie proszą Boga o wyratowanie jakiejś określonej osoby, a potem jeszcze innych? (Ze skarbicy świadectw, tom 3, r. 10).

Pracując z duszami musimy się dużo modlić, ponieważ modlitwa jest jedyną metodą, za pomocą której możemy zbliżyć się do serc ludzkich. To nie wasza praca, to praca Chrystusa stojącego przy was, i Jego wpływu na serce (Ewangelizacja, cz. 10).

Módl się codziennie o ludzi na twojej liście modlitewnej. Ale nie czytaj jedynie ich imion przed Bogiem, lecz zastanów się, o co dokładnie chcesz Go prosić. Módl się konkretnie! Módl się także o siebie, by Bóg mógł cię użyć, aby dotrzeć do tych ludzi.

Wyzwanie

Proś Boga, aby wskazał ci ludzi, o których powinieneś się szczególnie intensywnie modlić. Zapisz ich imiona na liście modlitewnej i zacznij się o nich modlić każdego dnia. Uzupełniaj konsekwentnie tę listę. Przynieś ją też na spotkanie grupy uczniowskiej. W ten sposób będziecie mogli razem modlić się o ludzi, których Bóg położył wam na sercu. Niech ci ludzie wiedzą, że się o nich modlicie. Możecie również co jakiś czas zapytać ich, o co możecie się dla nich modlić.

3. Docieraj do przyjaciół i krewnych

Faktem jest, że większość ludzi poznaje Jezusa i Kościół poprzez osobiste relacje. Najskuteczniejszą metodą ewangelizacji jest osobiste oddziaływanie na członków rodziny, krewnych, kolegów z pracy czy klasy, sąsiadów i przyjaciół. Kluczem do tego, aby przyprowadzać ludzi do Jezusa jest posiadanie pełnych miłości, autentycznych relacji z innymi ludźmi i pielęgnowanie ich na co dzień. Te relacje są najlepszym środowiskiem, w którym ludzie mogą poznać Jezusa. Większość ludzi musi zobaczyć ewangelię w naszym życiu, zanim będą gotowi ją usłyszeć.

 J 1,40-42

 Mk 5,18-20

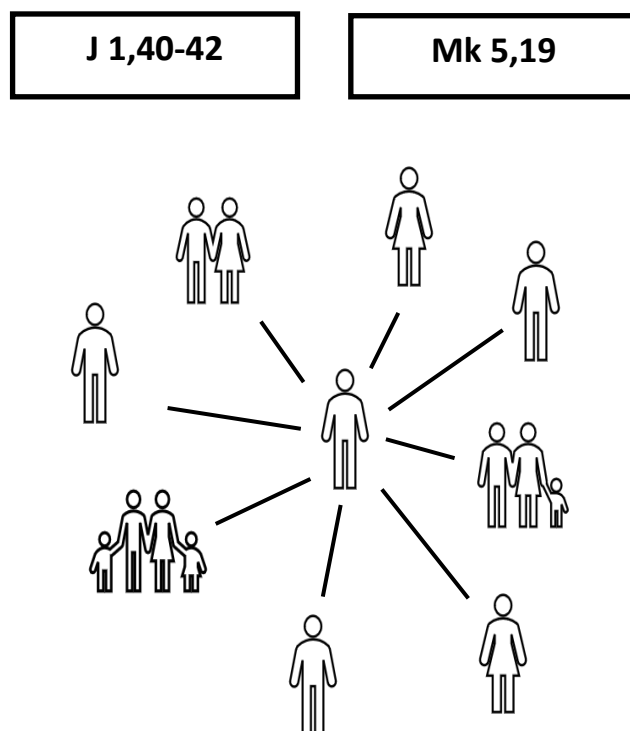
Wyzwanie

Weź kartkę i wypisz imiona ludzi, którzy są daleko od Jezusa.

Pomyśl o:

- członkach najbliższej rodziny
- krewnych
- przyjaciółach
- sąsiadach
- kolegach ze szkoły, uczelni, pracy
- nieochrzczonych dzieciach i młodzieży w zborze
- nieochrzczonych krewnych członków zboru
- byłych lub nieaktywnych członkach zboru
- ludziach przychodzących na wydarzenia ewangelizacyjne w twoim zborze
- ...

DO KOGO?

Poproś Boga, aby pokazał ci, których z nich On chciałby położyć ci na sercu. Zapisz ich imiona na liście modlitewnej i stale dodawaj do tej listy kolejne osoby, które Bóg kładzie ci na sercu.

4. Wyzywaj swoją wiarę!

 Mt 5,14-16

Ważne jest, aby nasi przyjaciele mogli w naszym życiu zobaczyć praktyczną wiarę. Nie chodzi tu o jakieś duchowe show, ale po prostu o otwarte, naturalne i atrakcyjne wyżywanie naszej wiary i pokazywanie jej słowem i czynem. Nie możemy ukrywać, że jesteśmy naśladowcami Jezusa.

...jednym z najbardziej skutecznych sposobów zdobywania dusz dla Niego [Jezusa] jest odzwierciedlanie Jego charakteru w naszym codziennym życiu. Nasz wpływ na innych zależy nie tak bardzo od tego, co mówimy, ale kim jesteśmy. Ludzie mogą walczyć i przeciwstawiać się naszej logice, mogą opierać się naszym apelom, ale życie bezinteresownej miłości stanowi argument, któremu nie będą mogli się oprzeć. Konsekwentne życie, któremu charakter nadaje łagodność Chrystusa, jest w tym świecie wielką mocą (Życie Jezusa, r. 14).

Wyzwanie

Zastanów się, co dla ciebie osobiście oznacza otwarte wyżywanie twojej wiary i okazywanie jej. Czy w twoim kręgu znajomych są ludzie, którzy nie wiedzą, że jesteś osobą wierzącą? Oto kilka pomysłów, jak możesz świadczyć swoim życiem, że jesteś wierzący:

- Zawsze módl się przed jedzeniem, nawet jeśli jesteś w gronie twoich niewierzących przyjaciół.
- Daj znać ludziom, których wpisałeś na listę modlitewną, że się o nich modlisz.
- Kiedy ktoś ma urodziny, życz mu Bożego błogosławieństwa i wyraż, jak bardzo jesteś zadowolony z tego, że Bóg dał mu życie.
- Kiedy ktoś entuzjastycznie opowiada ci, co robił w weekend, z takim samym entuzjazmem opowiedz o tym, czego doświadczyłeś w zborze.
- Nie musisz sprowadzać każdej rozmowy na duchowe tory, ale bądź mimo wszystko otwarty na mówienie o Bogu wtedy, kiedy jest ku temu okazja.
- Mów o tym, jak wiara daje ci odpowiedzi na najważniejsze życiowe pytania.
- Niech ludzie zobaczą, że twoja wiara czyni cię bardziej wdzięcznym i radosnym.

5. Zdobycie zaufanie

Kiedy spotykamy ludzi, ważne jest, aby stopniowo zdobywać ich zaufanie, a nie przekazywać im całego poselstwa od razu. Zaufanie zdobywa się też w taki sposób, że się nim kogoś obdarza.

Wynik nie tyle będzie zależał od waszej wiedzy i wykształcenia, ile od umiejętności znalezienia drogi do serca. Sposób ich myślenia możesz radykalnie zmienić towarzyską postawą i zbliżeniem się do ludzi niż najlepszą rozprawą (Ewangelizacja, cz. 10).

Wyzwanie

Bóg zna klucz do serc ludzi, o których się modlisz. Wie, jak możesz zdobyć ich zaufanie. Módl się, aby Bóg dał ci przynajmniej jeden konkretny pomysł jak to zrobić i wprowadź go w życie w ciągu najbliższych kilku dni, przed kolejnym spotkaniem grupy uczniowskiej.

6. Dzieci pokoju

Mt 10,11-13

Łk 10,5-7

Misja nie oznacza narzucania ewangelii ludziom, którzy nie chcą jej słuchać. Odniosłoby to odwrotny efekt i byłoby bardzo frustrujące. Jezus nauczał swoich uczniów, aby szukali raczej dzieci pokoju i na nich skupiali swoje wysiłki. Dzieci pokoju to ludzie, którym Bóg otworzył serce na sprawy duchowe. Duch Święty nieustannie działa w sercach ludzi, aby mogli oni zobaczyć Jezusa.

Na całym świecie ludzie tęsknie wyglądają ku niebu. Modlitwy, łzy i błagania płyną z dusz tęskniących za światłem, łaską i Duchem Świętym. Wielu stoi na progu królestwa, czekają tylko na zaproszenie do wejścia (Działalność apostołów, r. 11).

Naszym zadaniem jest dostrzec ludzi, na których działa Duch Święty i skupić na nich nasze wysiłki. Kolejne impulsy misyjne dostarczają wielu pomysłów na to, w jaki sposób możemy odnajdywać dzieci pokoju, nawiązywać z nimi kontakt i prowadzić na ich drodze wiary.

Wyzwanie

Stale proś Boga, aby pokazywał ci, na których ludzi z twojej listy modlitewnej on w szczególny sposób działa. Kiedy spotykasz nowych ludzi, którzy są otwarci na Boga, dodawaj ich do swojej listy modlitewnej.

7. Metoda Jezusa

Jezusowa metoda docierania do ludzi nie ma sobie równych. Przeczytaj poniższą wypowiedź i zwróć uwagę na kroki, jakie Jezus podjął, aby dotrzeć do ludzi!

Tylko metoda Chrystusa w zdobywaniu ludzi może dać pożądane wyniki. Zbawiciel obcował z ludźmi jako ten, kto pragnie dać im to, co najlepsze. Wykazywał zainteresowanie ich potrzebami, pomagał im i zdobywał ich zaufanie. Potem zapraszał ich: „Pójdźcie za Mną”. Konieczne jest osobiste zbliżenie się do ludzi. Gdybyśmy mniej czasu poświęcali na kazania, a więcej na osobistą pomoc bliźnim, widzielibyśmy lepsze wyniki. Trzeba pomagać ubogim, troszczyć się o chorych, smutnych i strapionych pocieszać, nieświadomych pouczać, a niedoświadczonym udzielać rad. Powinniśmy płakać z płaczącymi i cieszyć się z tymi, którzy mają powód do radości. Jeśli będzie nam towarzyszyć siła perswazji, moc modlitwy i miłości Bożej, niemożliwe jest, aby ta praca nie przyniosła owoców.” (Śladami Wielkiego Lekarza, r. 9).

Wyzwanie

Zastanów się, w jaki sposób możesz naśladować ten przykład Jezusa w swoim codziennym życiu. W ciągu następnego kilku dni postaw sobie za cel, by zrobić jakąś konkretną rzecz, dla kogoś z twojej listy modlitewnej!

8. Spotykaj ludzi tam, gdzie się znajdują

 Mt 8,1-4

Jezus w każdej duszy widział kogoś, kto musi zostać wezwany do Jego królestwa. Docierał do serc ludzi, chodząc między nimi jako Ten, który pragnie ich dobra. Szukał ich na ulicach, w prywatnych domach, na łądziach, w synagodze, na brzegach jeziora i na uczcie weselnej. Spotykał ich przy codziennych zajęciach i okazywał zainteresowanie ich doczesnymi sprawami. Wnosił swoje rozwiązania do ognisk domowych, zdobywając rodziny dla wpływu swej Bożej obecności w ich własnych domach. Jego głęboka osobista sympatia pomagała zdobywać serca (...)

Przykład zainteresowania ludzkimi sprawami, jakie okazywał Chrystus, powinien być zastosowany przez wszystkich, którzy głoszą Jego Słowo i wszystkich, którzy przyjęli dobrą nowinę o Jego łasce. Nie powinniśmy porzucać towarzyskiej wspólnoty. Nie powinniśmy oddzielać się od innych. Aby dotrzeć do wszystkich klas, powinniśmy mieć kontakt z ludźmi tam, gdzie są. Rzadko kiedy sami będą nas szukali. Boża prawda dotyka ludzkich serc nie tylko z ambony. Jest inne pole pracy, być może skromniejsze, ale bardzo obiecujące. Znajdziemy je w domu ubogiego i w rezydencji wielkiego, przy gościnnym stole i na spotkaniach zorganizowanych dla niewinnej towarzyskiej rozrywki (Życie Jezusa, r. 15).

Przebywaj wśród ludzi i świadomie staraj się ciągle zawierać nowe znajomości. Nie czekaj, aż ludzie zaczną z tobą rozmawiać. Sam wychodź do nich i szukaj kontaktu z nimi. Przy tym poszukuj ludzi, którzy są otwarci na Boga.

Istnieje wiele sposobów na to, by przebywać z ludźmi. Oto kilka pomysłów.

- Odwiedź sąsiadów.
- Dołącz do jakiegoś klubu.
- Zgłoś się jako wolontariusz w swoim mieście.
- Odwiedź osoby, które potrzebują pomocy.
- Zaangażuj się w szkole swoich dzieci.
- Rozmawiaj z ludźmi podczas zakupów.
- Poproś innych o pomoc.
- Uprawiaj sport z innym ludźmi.
- Zadzwoń do znajomych, z którymi od dłuższego czasu nie miałeś kontaktu. Nie zapomnij przy tym o własnej rodzinie!
- Weź udział w kursie w centrum edukacji dorosłych.
- Zorganizuj festyn sąsiedzki.

Wyzwanie

Gdzie możesz spotkać ludzi, którzy jeszcze nie znają Jezusa? Zastanów się, jakie masz możliwości wmieszania się między ludzi. Świadomie szukaj kontaktu!

9. Odnoś się do innych z uznaniem, szacunkiem i życzliwością

Jezus widział w każdej osobie cennego człowieka, który powinien należeć do królestwa Bożego. Gdyby żył dziś wśród nas jako człowiek, odnosiłby się do ludzi w ten sam sposób. Jezus chce, abyśmy odnosili się do ludzi tak, jak On by to robił, gdyby był na naszym miejscu. Każdy człowiek ma potrzebę bycia akceptowanym i traktowanym z uznaniem i szacunkiem. Jeśli tak będziesz podchodził do ludzi to zdobędziesz ich serca.

Przy stołach celników zasiadał jako szanowny gość, dając tym dowód, że ceni godność ludzką, a ludzie pragnęli stać się godnymi Jego zaufania. Słowa Jezusa padały na spragnione serca z błogostawioną, życiodajną mocą. Budziły się w ludziach nowe odruchy i dla uznanych za wyrzutków społeczeństwa powstawała możliwość nowego życia. Chociaż był Żydem, Jezus obracał się wśród Samarytan, nie zwracając uwagi na faryzejskie zwyczaje swego narodu. Nie zważając na ich uprzedzenia, przyjmował gościnność tego wzgardzonego ludu. Spał z nimi pod jednym dachem, jadł przy jednym stole. Przyjmując pokarmy, jakie przygotowały i podawały ich ręce, uczył na ich ulicach i traktował ich z największą życzliwością i uprzejmością. Przyciągając ich do siebie ludzkim współczuciem, swą boską łaską przynosił im zbawienie, które Żydzi odrzucili (Śladami Wielkiego Lekarza, r. 1).

Wyzwanie

Co możesz zrobić tak praktycznie, aby pokazać ludziom, że ich akceptujesz, doceniasz i szanujesz? Oto kilka pomysłów!

- Bądź miły i przyjazny.
- Witaj się z ludźmi z imienia i uśmiechaj się do nich uprzejmie.
- Zapamiętaj imiona i intencje członków ich rodzin. Pytaj, co u nich słychać.
- Rozmawiaj z nimi swobodnie i otwarcie.
- Bądź godny zaufania i obdarzaj ludzi zaufaniem.
- Jeśli popełnią błędy, wybacz im od razu i nie odgrywaj się. Niech zobaczą, czym jest łaska.
- Szanuj wierzenia religijne swoich przyjaciół, nawet jeśli różnią się one od twoich. Bądź wrażliwy na różnice kulturowe.
- Chwal innych i wyrażaj swoje uznanie dla nich.
- Wykorzystuj każdą okazję, aby wyrazić swoją wdzięczność wobec innych ludzi.
- Napisz list lub e-mail do kogoś, kto wpłynął pozytywnie na twoje życie i wyraż mu swoje uznanie.
- Zachęcaj ludzi, gdy coś im się nie uda lub gdy stoją przed trudnym wyzwaniem.
- Proś ludzi o pomoc.
- Kiedy masz ochotę powiedzieć coś negatywnego o kimś, zamiast tego powiedz coś pozytywnego.

W najbliższych dniach świadomie szukaj możliwości, by w ten sposób odnosić się do ludzi!

10. Szukaj możliwości, aby pomagać znajomym i wyświadczać im dobro

Ważne jest, abyśmy okazywali ludziom miłość Boga w praktyce, wyświadczając im dobro.

Odwiedź kolejno swoich sąsiadów i zbliż się do nich, aż ich serca zostaną ogrzane twoją miłością i niesamolubnym zainteresowaniem. Współczuj im, módl się z nimi, szukaj sposobności czynienia im dobra... (Posłannictwo chrześcijan, r. Metody pracy).

Ci, którzy toczą bój życia, mając bardzo nierówne szanse, mogą być ochłodzeni i wzmocnieni małymi gestami zainteresowania, które nic nie kosztują. Uprzejme słowa, wypowiedane prosto, zwyczajnie, małe grzeczności, wyrażone w sposób bezpośredni, odpędzą chmury pokus i zwątpień, kłębiące się wokoło duszy. Prawdziwe, serdeczne wyrażenie współczucia, podobnie jak to czynił Chrystus, nacechowane prostotą, ma moc otwierania drzwi serc, które potrzebują zwykłego, delikatnego dotyku Chrystusowego Ducha (Posłannictwo chrześcijan, r. Metody pracy).

Wyzwanie

Proś Boga, aby otworzył ci oczy na potrzeby twoich przyjaciół i by dał ci pomysły, jak wyświadczać im dobro i ich uszczęśliwiać. Nie ma ograniczeń, jeśli chodzi o możliwości czynienia dobra i sprawiania radości. Oto kilka pomysłów:

- Składaj znajomym życzenia w dniu urodzin. Podaruj im czasem jakiś drobny prezent. Zamiast zwyczajowo mówić „Wszystkiego najlepszego”, powiedz: „Cieszę się, że jesteś! Życzę ci Bożego błogosławieństwa na nowy rok życia!”.
- Pamiętaj o takich okazjach jak śluby, narodziny i pogrzeby.
- Odwiedź osoby, które niedawno przeprowadziły się do twojej okolicy i przywitaj je.
- Dawaj ludziom w prezencie własnej produkcji chleb, bułki lub ciasteczka.
- Dawaj kalendarze z tekstami biblijnymi na Nowy Rok.
- Napisz zachęcającą kartkę do kogoś, kto przechodzi trudny czas.
- Podaruj samotnej matce czas wolny, oferując opiekę nad dziećmi.
- Oferuj ludziom, którzy nie są już tak mobilni, że możesz im coś kupić podczas twoich własnych zakupów.
- Odwiedzaj osoby, które są samotne.
- Zaoferuj koszenie trawnika, zgrabienie liści lub odśnieżenie starszemu lub choremu sąsiadowi.
- Spraw radość dzieciom sąsiadów.
- Dołącz do projektów dzielnicowych lub szkolnych.
- Pożycz lub daj pomocną książkę.
- Pomóż ludziom w załatwieniu spraw urzędowych.
- Zaoferuj osobom, które nie są mobilne, że je podwieziesz.

Poszukuj dalszych pomysłów czynienia dobra ludziom, o których się modlisz! W najbliższych dniach świadomie szukaj możliwości uszczęśliwiania ludzi i wyświadczania im dobra!

11. Wykaż szczerze zainteresowanie

Przeczytaj ponownie następującą wypowiedź:

Jezus w każdej duszy widział kogoś, kto musi zostać wezwany do Jego królestwa. Docierał do serc ludzi, chodząc między nimi jako Ten, który pragnie ich dobra. Szukał ich na ulicach, w prywatnych domach, na łodziach, w synagodze, na brzegach jeziora i na uczcie weselnej. Spotykał ich przy codziennych zajęciach i okazywał zainteresowanie ich doczesnymi sprawami. Wnosił swoje rozwiązania do ognisk domowych, zdobywając rodziny dla wpływu swej Bożej obecności w ich własnych domach. Jego głęboka osobista sympatia pomagała zdobywać serca (Życie Jezusa, r. 15).

Jezus wykazywał szczerze zainteresowanie tym, co dla ludzi było ważne, nawet jeśli były to rzeczy całkiem przyziemne. Jeśli ludzie się tym przejmowali, to był wystarczający powód, aby Jezus się tym zainteresował. Kiedy rozmawiasz z ludźmi, spróbuj zrozumieć ich sytuację i zadawaj pytania. Pamiętaj: każda osoba jest wyjątkowa! Czymś ekscytującym jest odkryć tę wyjątkowość. Niektórym z nas przychodzi to naturalne. Dla innych rozmowa jest czymś trudnym. W takich przypadkach pomocne może się okazać zapamiętanie kilku pytań, które możemy zadać ludziom. Niektóre z nich są szczególnie przydatne, gdy rozmawiamy z ludźmi, których jeszcze dobrze nie znamy.

- Rodzina (Czy jesteś z tej okolicy? Gdzie dorastałeś? Jak długo tu mieszkasz? Czy masz rodzeństwo? Czy twoi rodzice i rodzeństwo mieszkają w tej okolicy?)
- Zawód (Co robisz zawodowo? Jak długo pracujesz w tej firmie? Czy lubisz swoją pracę?)
- Hobby (Co robisz w wolnym czasie?)
- Religia (Czy dorastałeś w chrześcijańskiej/wierzącej rodzinie? Czy jako dzieci regularnie chodziliście do kościoła? Czy dziś nadal regularnie uczestniczysz w nabożeństwach?)

Podczas rozmowy z ludźmi ważne jest, aby pamiętać o następujących kwestiach:

- Te pytania to dopiero początek. Powinny one prowadzić do głębszej rozmowy o opiniach, wartościach i uczuciach.
- Nie każde pytanie pasuje do każdej sytuacji. Potrzeba trochę wrażliwości, aby wyczuć, które pytanie jest odpowiednie w konkretnej sytuacji.
- To, jak głęboko możemy sięgnąć naszymi pytaniami, zależy od tego, jak bardzo rozmówca nam ufa. Musimy znać granice i mieć wycucie co do tego, jakie kwestie można poruszyć w danej sytuacji. Niektóre pytania są po prostu zbyt osobiste, zwłaszcza gdy relacja nie jest jeszcze bliska.
- Nie dawaj ludziom odczuć, że są systematycznie przesłuchiwani. Bardzo ważnym jest, aby czuli się przy nas swobodnie.
- Kiedy ludzie udzielają odpowiedzi, to prowadź dalej rozmowę w tym temacie. Wczuj się w sytuację i zadawaj dalsze pytania!
- Poszukuj rzeczy, które was łączą i podkreślaj je. Podobieństwa budują mosty!
- Zadawaj pytania o rzeczy, którymi twoi rozmówcy się interesują i które ich pasjonują.
- Rozmowa nie powinna być ulicą jednokierunkową. Opowiadaj też o sobie!

- Kiedy ludzie wyrażają swoje opinie, to ważne jest, aby zgodzić się z nimi wszędzie tam, gdzie możemy uczciwie to zrobić. A nawet jeśli mamy inne zdanie, ważne jest, aby nie podkreślać tych różnic. W przeciwnym razie istnieje niebezpieczeństwo zbudowania muru między nami a ludźmi.

Wyzwanie

W ciągu najbliższych kilku dni szukaj okazji do tego, aby porozmawiać z jakąś osobą i wykazać szczere zainteresowanie.

12. Bądź dobrym słuchaczem

Prz 20,12

Jk 20,12

Pewnym niebezpieczeństwem w naszych kontaktach z ludźmi jest to, że dużo mówimy, aby przekazać ludziom jak najwięcej informacji. Jednak bardzo ważne jest, abyśmy przede wszystkim uważnie ich słuchali! Ważne są następujące kwestie:

- Spróbuj dobrze zrozumieć, co druga osoba naprawdę chce ci powiedzieć.
- Uważnie słuchaj ludzi. Utrzymuj kontakt wzrokowy.
- Zwróć szczególną uwagę na komunikację niewerbalną (mimikę twarzy, gesty, ton głosu) i spróbuj się w czuć w to, co opowiada druga osoba.
- Reaguj na to, co zostało powiedziane. Możesz to zrobić przez skiniecie głową, ciche przytaknięcie, dopytanie o coś lub za pomocą takich słów jak np. „Rozumiem, co masz na myśli”.
- Opowiedz o tym, co zrozumiałeś z wypowiedzi rozmówcy.
- Podczas słuchania nie układaj sobie już w głowie odpowiedzi.

Wyzwanie

Świadomie szukaj możliwości uważnego wysłuchania kogoś. Możesz zacząć od własnej rodziny!

13. Zapraszaj ludzi do swojego domu i przyjmuj zaproszenia od innych

Jezus nie miał domu, do którego mógłby zapraszać ludzi. Ale wiele razy przyjmował zaproszenia od ludzi!

Przy stołach celników zasiadał jako szanowny gość, dając tym dowód, że ceni godność ludzką, a ludzie pragnęli stać się godnymi Jego zaufania. Słowa Jezusa padały na spragnione serca z błogostawioną, życiodajną mocą. Budziły się w ludziach nowe odruchy i dla uznanych za wyrzutków społeczeństwa powstawała możliwość nowego życia.

Chociaż był Żydem, Jezus obracał się wśród Samarytan, nie zwracając uwagi na faryzejskie zwyczaje swego narodu. Nie zważając na ich uprzedzenia, przyjmował gościnność tego wzgardzonego ludu. Spał z nimi pod jednym dachem, jadł przy jednym stole. Przyjmując pokarmy, jakie przygotowały i podawały ich ręce, uczył na ich ulicach i traktował ich z największą życzliwością i uprzejmością. Przyciągając ich do siebie ludzkim współczuciem, swą boską łaską przynosił im zbawienie, które Żydzi odrzucili (Śladami Wielkiego Lekarza, r. 1).

To jest ważny klucz do zdobycia zaufania ludzi: zapraszaj ludzi do swojego domu i przyjmuj zaproszenia od nich. Wykorzystaj ten czas, aby lepiej ich poznać i opowiedzieć też coś o sobie. Wspólne jedzenie zbliża.

Zapraszanie ludzi i przyjmowanie zaproszeń stwarza twoim znajomym możliwość poznania ciebie i twojej rodziny. Będą oni uważnie obserwować, jak odnosicie się do siebie nawzajem i jak praktycznie wyżywacie swoją wiarę.

Wyzwanie

Zaproś przyjaciół, o których się modlisz, do swojego domu! Jeśli oni cię zaproszą, to przyjmij ich zaproszenie!

14. Odwiedzaj znajomych

W naszym codziennym życiu często zdarza się, że spotykamy ludzi, o których się modlimy. Dobrze jest czasami odwiedzić ich także na krótko w ich domu. Korzystaj z okazji, które są do tego odpowiednie (np. urodziny) lub stwarzaj je samodzielnie (np. upiecz ciasteczka w okresie adwentu i zanieś je znajomym). Albo po prostu przyjdź i powiedz: „Chciałem tylko zobaczyć, jak się masz”. Nie bój się! Ludzie, których Bóg przygotował, będą się cieszyć z twojej wizyty.

Wszystkim, którzy pracują z Chrystusem, chcę powiedzieć – gdziekolwiek nadarza się wam sposobność spotkania z ludźmi przy kominku, wykorzystajcie ją. Otwórzcie Biblię i przedstawcie im jej wielkie prawdy. Wynik nie tyle będzie zależał od waszej wiedzy i wykształcenia, ile od umiejętności znalezienia drogi do serca. Sposób ich myślenia możesz radykalnie zmienić towarzyską postawą i zbliżeniem się do ludzi niż najlepszą rozprawą. Przedstawienie Chrystusa w rodzinie, przy kominku, w małym gronie, w prywatnym domu często przynosi lepszy rezultat w zdobywaniu dusz dla Jezusa niż kazania, wygłaszane do zebranych tłumów na wolnym powietrzu, a nawet w kościołach (Poświadczenie chrześcijan, r. Metody pracy).

Wyzwanie

Odwiedź osobę, o którą już od dłuższego czasu się modlisz!

15. Stwarzaj możliwości wspólnego spędzania wolnego czasu

Im więcej pozytywnych relacji będą mieli twoi przyjaciele z członkami Kościoła, tym większe jest prawdopodobieństwo, że zdecydują się przyjąć Jezusa i przyłączyć się do Kościoła. Żywa społeczność chrześcijańska jest najlepszym środowiskiem do obserwowania praktycznej wiary i osobistego doświadczania jej. Dlatego ważne jest, aby stwarzać swoim znajomym możliwości doświadczania społeczności z innymi adwentystami i zaprzyjaźniania się z nimi.

Szukaj możliwości zapoznania twoich znajomych z innymi adwentystami. Oto kilka pomysłów:

- Zaprosz ich i twoich przyjaciół adwentystów na swoje urodziny.
- Zorganizujcie jakiś rodzaj wypoczynku i zaproście swoich znajomych.
- Twórz możliwości, takie jak wieczory filmowe, przyjęcia, wieczory z grami planszowymi itp.
- Jeśli potrzebują pomocy w jakiejś konkretnej sprawie, a ktoś ze zboru może im pomóc, to skontaktuj ich ze sobą.
- Wykorzystaj każdą okazję, aby przedstawić ich innym adwentystom.
- Wykorzystaj wydarzenie, jakim jest camp, żeby przyjechać z przyjaciółmi.

Wyzwanie

Zaplanujcie jakieś wydarzenie w wolnym czasie, na które będziecie mogli zaprosić znajomych!

16. Opowiadaj o doświadczeniach, które masz z Bogiem w codziennym życiu

 Ps 107,1.2.8

Bóg interweniuje w naszym codziennym życiu na wiele sposobów. Kiedy opowiadamy o tym innym, doświadczają oni w jakimś stopniu tego, jak wygląda życie z Bogiem. To wzbudza w nich pragnienie, aby również mieć doświadczenia z Bogiem. Dlatego ważne jest, abyśmy opowiadali innym o małych i wielkich doświadczeniach, które Bóg daje nam co chwilę w naszym codziennym życiu.

Jako świadkowie Chrystusa mamy powiedzieć, co wiemy, co sami widzieliśmy, słyszeliśmy i co odczuliśmy. Jeśli szliśmy za Jezusem krok w krok, będziemy mieli do powiedzenia coś na temat drogi, którą nas On prowadzi. Możemy powiedzieć, w jaki sposób wypróbowaliśmy Jego obietnicę i jak okazała się prawdziwa. Możemy zaświadczyć, czego dowiedzieliśmy się o łasce Chrystusa. Oto jest świadectwo, o jakie prosi nasz Pan i z braku którego ginie świat (Życie Jezusa, r. 35).

Wyzwanie

Zastanów się, jak doświadczasz Boga w swoim codziennym życiu i opowiedz o tym innym!

17. Opowiadaj swoje osobiste świadectwo

 Mk 5,19.20

 1 J 1,1-3

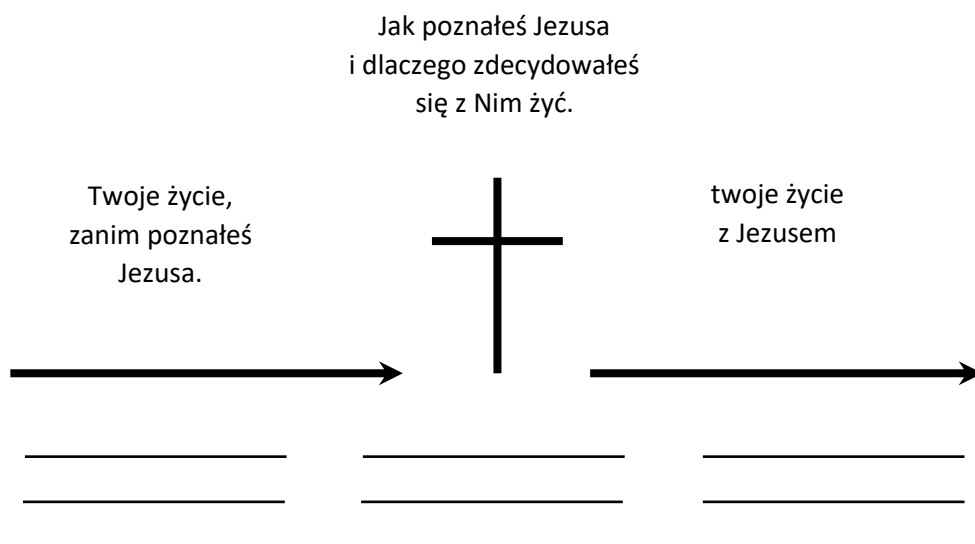
Nasze wyznanie Jego wierności stanowi wybrany przez Niebo czynnik objawienia Chrystusa światu... [Najskuteczniejsze jest] świadectwo naszego własnego doświadczenia. Jesteśmy świadkami Boga wówczas, gdy objawimy działanie boskiej mocy wewnątrz nas. Życie każdego pojedynczego człowieka różni się od życia innych ludzi, również inne będzie jego doświadczenie. Bóg pragnie, aby uwielbienie, jakie Mu zanosimy, naznaczone było naszą indywidualnością. Te wartościowe dowody uznania, będące wyrazem uwielbienia dla wspaniałości Jego łaski i poparte życiem podobnym do życia Chrystusa, posiadają nieodpartą moc, która działa dla zbawienia ludzi (Życie Jezusa, r. 36).

Kiedy opowiadamy innym o tym, jak poznaliśmy Jezusa, mówimy o trzech rzeczach:

1. Jak wyglądało moje życie, zanim zostałem chrześcijaninem?
2. Jak i dlaczego zostałem chrześcijaninem?
3. Jak wygląda moje życie jako chrześcijanina?

CO?

TWOJA HISTORIA

Nawet ktoś, kto dorastał w adwentystycznej rodzinie i nigdy nawet nie myślał o życiu bez Boga i Kościoła, może coś powiedzieć. Na przykład: „Dorastałem w rodzinie chrześcijańskiej i od najmłodszych lat znałem Boga i Biblię. Moi rodzice pokazali mi przykład swojej wiary. A jednak nadszedł czas, kiedy osobiście musiałem podjąć decyzję, czy uczynię ich wiarę moją własną”. Ważne jest, aby podkreślić, co wiara oznacza dla nas dzisiaj.

Oczywiście, chcemy swobodnie dzielić się naszym świadectwem, a nie czytać z kartki, ale pomocnym jest, by na początku je spisać. To pomaga w tym, aby dobrze poukładać to sobie w głowie. Im więcej razy będziesz to opowiadać, tym bardziej swobodnie będzie ci przychodzić i będziesz potrafił lepiej dopasować się do potrzeb twójgo słuchacza.

Kiedy opowiadasz osobiste świadectwo, zwróć uwagę na następujące kwestie:

- Osobiste świadectwo jest jak reklama, która ma w krótkim czasie zainteresować człowieka Jezusem. Nie chodzi więc o to, żeby stawiać w centrum siebie, ale Jezusa.
- Osobiste świadectwo powinno być krótkie (około 2-3 minut). Obserwuj, na ile twój słuchacz jest zainteresowany tym, co masz do powiedzenia. Jeśli zauważysz, że osoba nie jest zbyt zainteresowana, to opowiadaj bardzo skrótowo. Jeśli natomiast zobaczysz, że słucha z zainteresowaniem, to możesz opowiedzieć trochę więcej. Ale pamiętaj: lepiej jest powiedzieć za mało niż za dużo.
- Bądź konkretny! Złóż świadectwo o tym, jakie znaczenie ma Jezus dla ciebie dzisiaj. Zamiast mówić ogólnie „jak cudownie” jest być chrześcijaninem, wyjaśnij osobie zainteresowanej szczegółowo, co konkretnie jest takie wspaniałe.
- Nie gloryfikuj grzechów swojej przeszłości przez szczegółowe opowiadanie o nich. Wystarczy, że powiesz to, co jest konieczne, aby osoba mogła zrozumieć, w jaki sposób Jezus zmienił twoje życie. Sednem twójgo świadectwa powinno być to, co Jezus zrobił dla ciebie i co robi do dziś.
- W swoim osobistym świadectwie unikaj słów i zwrotów, których nieadwentyści a nawet niechrześcijanie nie potrafią zrozumieć.
- Nigdy nie krytykuj innych Kościołów i wspólnot religijnych! W większości przypadków lepiej jest w ogóle nie wymieniać żadnej wspólnoty chrześcijańskiej – adwentyistycznej też nie. Jeśli byłoby konieczne wspomnienie jakiegoś konkretnego Kościoła, to zawsze należy to robić z szacunkiem. Celem naszego świadectwa nie jest promowanie Kościoła Adwentyistów Dnia Siódmego, ale pokazanie, jak piękne jest życie z Jezusem.
- Bądź otwarty i szczery. Nie ma w tym nic złego, jeśli przyznamy, że nadal zmagamy się z pewnymi trudnościami.
- Bądź uprzejmy i złóż swoje świadectwo z promiennym uśmiechem. Niech inni poczują, że twoja wiara naprawdę jest dla ciebie najpiękniejszą rzeczą na świecie.
- Módl się o to, aby Duch Święty działał na serce twójgo słuchacza, kiedy dzielisz się z nim swoim świadectwem.
- Bądź zawsze pozytywny, nawet jeśli otrzymasz negatywną reakcję na swoje świadectwo. Spróbuj wrócić w rozmowie do czegoś, w czym się zgadzacie. Zawsze kończ rozmowę przyjaźnie i uprzejmie.

Wyzwanie

Spisz swoje osobiste świadectwo, powiedz je na głos kilka razy „przed lustrem”, a następnie przećwicz je z sobą w grupie uczniowskiej. Potem szukaj okazji opowiedzenia go ludziom, którzy są na twojej liście modlitewnej.

18. Opowiadaj o charakterze i czynach Boga

W *Psalmach* znajdujemy wiele przykładów tego, jak ludzie mówili o naturze Boga i Jego czynach:

- „Wtedy język mój będzie opowiadał sprawiedliwość twoją, przez cały dzień głosił chwałę twoją” (Ps 35,28).
- „Wiele cudów uczyniłeś, Panie, Boże mój, a w zamysłach twoich wobec nas nikt ci nie dorówna. Gdybym je chciał oznajmić i ogłosić, są liczniejsze, niż zdołałbym opowiedzieć” (Ps 40,6).
- „Usta moje opowiadać będą sprawiedliwość twoją, po wszystkie dni zbawienie twoje, nie znam bowiem jego miary” (Ps 71,15).
- „Śpiewajcie Panu, błogosławcie imię jego, zwiastujcie co dzień zbawienie jego! Głoście wśród narodów chwałę jego, wśród wszystkich ludów cuda jego!” (Ps 96,2-3).
- „Wystawiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, głoście narodom czyny jego! Śpiewajcie mu, grajcie mu, opowiadajcie o wszystkich cudach jego!” (Ps 105,1-2).
- „Niechaj wystawiają Pana za łaskę jego i za cuda jego dla synów ludzkich! Niechaj składają ofiary dziękczynne, niech z radością opowiadają o czynach jego!” (Ps 107,21-22).
- „Niech dziękują ci, Panie, wszystkie dzieła twoje, a wierni twoi niech ci błogosławią! Niech mówią o chwale królestwa twego i niech opiewają potęgę twoją, aby oznajmiać ludziom potęgę twoją i wspaniałą chwałę królestwa twego!” (Ps 145,10-12).

Bóg chce, abyśmy wyznawali Go i świadczyli o Nim także naszymi słowami, ponieważ w ten sposób pokazujemy innym prawdziwy obraz Boga. Oczywiście musi to być autentyczne i dopasowane do sytuacji, ale istnieje wiele możliwości, aby świadczyć, że Bóg jest dobry, łaskawy i potężny.

Wyzwanie

Szukaj możliwości świadczenia o Bożym charakterze i czynach. Rób to odważnie, pewnie i radośnie!

19. Módl się ze swoimi przyjaciółmi

Jeśli będziesz szczerze zainteresowany tym, jak się mają twoi przyjaciele i co przeżywają, to będą pojawiały się możliwości, w których będziesz mógł powiedzieć im, że się za nich modlisz. Możesz nawet zapytać, czy możesz się za nich krótko pomodlić. Wiele osób zgodzi się na to z wdzięcznością i ze zdumieniem, ponieważ nigdy nie doświadczyli, by ktokolwiek modlił się o nich i o ich potrzeby. Twoja modlitwa jest okazją, aby pokazać im, że Bóg ich kocha i słucha ich modlitw i że oni sami mogą w ten sposób rozmawiać z Bogiem.

Wyzwanie

Aktywnie szukaj okazji, aby modlić się z kimś z twojej listy modlitewnej.

20. Zrozum, w jakim duchowym stanie znajdują się twoi przyjaciele

Jezus traktował ludzi różnie w zależności od tego, gdzie się znajdowali w swojej relacji z Bogiem. Z Nikodemem Jezus obszedł się inaczej niż z bogatym młodzieńcem. Ludzi, którzy tęsknili za żywą wiarą potraktował inaczej niż faryzeuszy z ich twardymi sercami.

Tak samo i my musimy inaczej podchodzić do różnych osób w zależności od tego, w jakim duchowym stanie się znajdują. Skala obejmuje zakres od nastawienia negatywnego do entuzjastycznego:

negatywny... obojętny... zainteresowany... otwarty... poszukujący... entuzjastyczny

Kiedy ktoś jest przeciwny wierze, to czasami nie pomaga żaden argument, a jedynie przykład żywej wiary. Pamiętaj również o tym, że ludzie potrafią się szybko zmieniać pod wpływem sytuacji przełomowych, takich jak kryzysy, przeprowadzki, utraty pracy czy choroby i mogą nagle otworzyć się na duchowe sprawy. Zwróć uwagę na ludzi, którzy są w takich sytuacjach i otwarcie wychodź do nich!

Wyzwanie

Weź do ręki swoją listę modlitewną i zastanów się, którzy ludzie znajdują się w takich przełomowych sytuacjach. Pójdź do nich z otwartym sercem i spróbuj dowiedzieć się, czy są otwarci na wiarę. Ogólnie rzecz biorąc, spróbuj określić, kto z twojej listy modlitewnej jest najbardziej otwarty na sprawy duchowe. Skoncentruj się na tych osobach.

21. Zrozum wiarę oraz światopogląd swoich przyjaciół

Ważne jest, aby rozumieć wiarę i światopogląd innych ludzi. Jeśli chcemy zdobyć katolików, muzułmanów, buddystów czy ateistów dla poselstwa adwentowego, musimy zrozumieć, na czym polega ich wiara i jakie przeszkody stoją na drodze przyjęcia przez nich Chrystusa. Tylko wtedy, kiedy ich zrozumiemy, będziemy mogli odnosić się do nich z taktem i będziemy potrafili przedstawić im prawdę w atrakcyjny sposób. Nawet jeśli czyjaś wiara i światopogląd są sprzeczne z naszymi, to nigdy nie wolno nam wyrażać się o nich pogardliwie czy lekceważąco. Przekonania religijne danej osoby należy zawsze traktować z szacunkiem.

Wyzwanie

Szukaj możliwości nawiązania rozmowy z kimś, kto jest na twojej liście modlitewnej, a kto ma inne przekonania religijne. Wykaż szczere zainteresowanie; staraj się zrozumieć, w co wierzy i jak wyżywa swoją wiarę.

22. Szukaj możliwości mówienia o Chrystusie

Nie bój się mówić otwarcie i naturalnie o Chrystusie. Mów o Nim naturalnie i niech ludzie poznają, że wiara w Jezusa daje ci siłę, radość i sens życia.

Powinniśmy opowiadać o Jezusie ludziom, którzy jeszcze go nie znają. Powinniśmy działać tak, jak działał Chrystus. Gdziekolwiek był, w synagodze, na wiejskiej drodze, w łodzi odepchniętej nieznacznie od brzegu, na uczcie u faryzeusza, przy stole celnika – wszędzie mówił o sprawach lepszego życia. Dzieła przyrody, wydarzenia codziennego życia wiązał ze słowami prawdy. Serca słuchaczy Ignęły do Niego; ponieważ leczył chorych spośród nich, pocieszał strapionych, a ich dzieci brał w ramiona i błogosławił. Kiedy otwierał usta, skupiali na nim swoją uwagę, a każde Jego słowo było dla jakiejś duszy wonnością życia ku życiu. Tak samo ma być z nami. Gdziekolwiek się znajdziemy, powinniśmy szukać okazji mówienia innym o Zbawicielu (Przypowieści Chrystusa, r. 25).

Nie chcemy narzucać naszej wiary innym, ale chcemy w naturalny sposób mówić o Jezusie.

- Kiedy ludzie pytają cię, jak się masz, odpowiadaj: „Dzięki Bogu jest dobrze!”. Albo: „Obecnie nie jest łatwo, ale Bóg mi pomaga”.
- Wyraż słowami, że jesteś wdzięczny Bogu.
- Kiedy ludzie mówią o swoich problemach, powiedz im, że będziecie się o nich modlić.
- Wyłapuj sytuacje, które pojawiają się naturalnie i dają możliwość mówienia o wierze w Jezusa Chrystusa.

Kiedy Jezus starał się pozyskać ludzi do królestwa Bożego, nawiązywał do ich potrzeb. Traktował te potrzeby poważnie, pomagał tym ludziom, a następnie pokazywał, że najlepszym rozwiązaniem jest zaufanie Bogu w tej sprawie. Ludzie mają dziś wiele różnych potrzeb, np.:

- bezpieczeństwa
- zdrowej rodziny, małżeństwa i przyjaźni
- zdrowia
- rady w różnych sytuacjach życiowych
- pocieszenia i zrozumienia
- poczucia sensu życia
- przebaczenia
- nadziei na dobrą przyszłość

Kiedy zauważysz te potrzeby w życiu swojego przyjaciela, potraktuj je poważnie, okaż zrozumienie, a następnie tak delikatnie jak to konieczne, ale przy tym wyraźnie, przedstaw duchową alternatywę. Pokaż swojemu przyjacielowi, że Jezus faktycznie ma najlepsze rozwiązania na te wszystkie potrzeby. Opowiedz mu, że istnieje Bóg, który go zna i kocha i chce go uszczęśliwić. Wyjaśnij mu, że Biblia zawiera praktyczne i aktualne wskazówki, które pomagają nam iść do przodu w naszym życiu.

Wyzwanie

W ciągu najbliższych kilku dni weź sobie za cel, aby opowiedzieć ludziom, za których się modlisz, że Jezus ma najlepsze odpowiedzi na ich pytania i problemy.

23. Zadawaj dobre pytania, aby skierować rozmowę na duchowe tematy

 Kol 4.3-4

Paweł wiedział, że Bóg musi otworzyć drzwi do duchowych rozmów i mocno wierzył, że On faktycznie to zrobi. Drzwi do takich rozmów nie są otwierane przez mądrość, perswazję czy ludzkie techniki, ale przez Ducha Bożego i decyzje naszych przyjaciół. Czasami te drzwi otwierają się tylko na krótki czas. Musimy być przygotowani na ten moment, abyśmy mogli powiedzieć coś zachęcającego i przemieniającego życie. Oczywiście nie chcemy na siłę kierować każdej rozmowy w kierunku duchowym, aby ludzie nie nabrali przekonania, że z nami nie da się rozmawiać o niczym innym. Jednak z drugiej strony, nie chcemy jedynie rozmawiać o innych sprawach, wykluczając przy tym Boga. Jeśli nasi przyjaciele naprawdę leżą nam na sercu, to chcemy, aby poznali Jezusa.

Dobrym sposobem mówienia o rzeczach duchowych jest zadawanie pytań odnośnie duchowych spraw. Oto kilka przykładów:

- Czy uważasz, że istnieje Bóg?
- Czy chciałbyś uwierzyć w Boga?
- Jaki musiałby być Bóg, abyś chciał w Niego wierzyć?
- Czy myślisz, że po śmierci będzie jakaś kontynuacja życia?
- Czy według ciebie byłoby to czymś fajnym, gdyby istniało życie po śmierci?
- Jak musiałoby wyglądać życie po śmierci, abyś chciał w nie wierzyć?
- Czy dorastałeś w chrześcijańskiej rodzinie?
- Co sądzisz o tym, jaki będzie dalszy los naszego świata?
- Czy kiedykolwiek czytałeś Biblię?
- Czy wiedziałeś, że Biblia mówi coś o naszych czasach?

Oczywiście nie każde pytanie pasuje do każdej sytuacji. Jeśli będziesz prosić Boga, to On da ci wycucie i będzie ci pokazywał, kiedy i jak możesz zacząć rozmowę o duchowych sprawach.

Jeśli ktoś zareaguje negatywnie na takie pytanie, to nie idź dalej. Nie pokazuj, że jesteś rozczarowany. Jeśli jednak odczuwasz, że osoba jest otwarta na duchowe tematy, to opowiedz jej krótko, jak wiara w Boga ci pomaga i jak znalazłeś fascynujące odpowiedzi na istotne pytania życiowe. Uważaj, żeby nie powiedzieć zbyt wiele. Nie chcemy przecież przytłoczyć innych naszymi odpowiedziami, lecz dać mały impuls, który nasz rozmówca będzie w stanie przetrwać. Jeśli jeszcze o coś zapyta, to możesz powiedzieć trochę więcej.

Wyzwanie

Módl się, aby Bóg otworzył drzwi do duchowej rozmowy z kimś, kto jest na twojej liście modlitewnej i świadomie zwraca uwagę na możliwości, które Bóg stworzył!

24. Podkreślaj miłość Bożą i relację z Jezusem

Kiedy rozmawiasz ze swoimi przyjaciółmi o sprawach wiary, podkreślaj relację z Jezusem i te piękne rzeczy, których doświadczasz dzięki swojej wierze. Pokaż im swoim życiem, że wiara w Jezusa Chrystusa jest dla ciebie najpiękniejszą rzeczą na świecie i że cię uszczęśliwia. Dziel się doświadczeniami, które miałeś z Bogiem, dziel się swoim osobistym świadectwem, opowiadaj o wysłuchanych modlitwach lub o tym, co odkryłeś podczas swojego osobistego studium Biblii. Dzięki temu ludzie zobaczą, że jesteś prawdziwym chrześcijaninem i że twoja wiara ma pozytywny wpływ na twoje życie.

Kiedy kładziemy nacisk na nauki biblijne, które odróżniają nas od innych lub skupiamy się na pewnych kwestiach związanych ze stylem życia, ludzie często czują się atakowani i reagują negatywnie. Nawet jeśli styl życia drugiej osoby nie odpowiada naszym przekonaniom, to ważne jest, aby nie wysuwać tej kwestii na pierwszy plan. W końcu przecież chcemy, aby nasz przyjaciel najpierw nawiązał relację z Jezusem i by później doświadczył, jak jego życie się zmienia dzięki tej relacji.

Cudowna miłość Chrystusa roztopi i podbije serca tam, gdzie zwykłe powtarzanie doktryn nie było w stanie niczego dokonać (Życie Jezusa, r. 86).

Oczywiście przychodzi też czas rozmawiania o kwestiach, które odróżniają naszą wiarę od wiary innych ludzi. W takich sytuacjach bądź uważny, aby nie powiedzieć zbyt wiele od razu. Przekaż tylko tyle, aby następnym razem osoba chciała zadawać kolejne pytania. Istnieje niebezpieczeństwo udzielenia na pytania ludzi tak wyczerpującej odpowiedzi, że już nigdy więcej nas o nic nie zapytają.

Wyzwanie

Powiedz jednej osobie z twojej listy modlitewnej, jak bardzo Bóg ją kocha.

25. Zachęcaj przyjaciół, aby sami czytali Biblię i modlili się

Wiara zakorzeni się tylko wtedy, gdy dana osoba zacznie samodzielnie czytać Biblię i modlić się. Dlatego ważne jest, abyś ciągle zachęcał swoich przyjaciół do tego, aby mieli cichy, osobisty czas z Bogiem. Pokaż im, jak ty to robisz i podaruj plan czytania Biblii, który jest dobry dla osób początkujących. Szczególnie dobrze nadaje się do tego celu plan *365 historii nadziei*, który zachęca ludzi do czytania historii biblijnych codziennie przez rok i daje praktyczne wskazówki dotyczące osobistego czasu z Bogiem.

Wyzwanie

Zachęć ludzi z twojej listy modlitewnej, aby czytali Biblię i daj im plan czytania Biblii *365 historii nadziei*.

26. Wykorzystuj media, by dzielić się ewangelią

Bardzo dobrym sposobem na wysyłanie duchowych impulsów jest używanie dobrych mediów, aby nasi przyjaciele mogli sami mieć kontakt z duchowymi rzeczami. Można to robić na kilka sposobów:

- Dawaj lub wypożyczaj dobre książki i czasopisma.
- Dawaj lub wypożyczaj płyty CD lub DVD z dobrymi wykładami i filmami.
- Pokazuj znajomym nasze oferty w Internecie.
- Pokaż im nadzieja.tv.
- Rozdawaj kalendarze z tekstami biblijnymi na przełomie roku.

Wyzwanie

W ciągu najbliższych kilku dni zrealizuj jeden praktyczny pomysł, aby dotrzeć do ludzi za pomocą mediów!

27. Zaprosz przyjaciół na wydarzenia ewangelizacyjne

Ważne jest, aby zbór zawsze stwarzał możliwości zapraszania naszych przyjaciół. Ewangelizacja poprzez przyjaźń i wykłady publiczne powinny iść ze sobą w parze!

Twoja praca może uczynić więcej realnego dobra niż najintensywniejsze spotkania, pozbawione wysiłku nawiązania osobistego kontaktu. Gdy te dwa rodzaje pracy zostają połączone i opatrzone Bożym błogosławieństwem, można wykonać zleconej pracy więcej i zrobić to gruntowniej. Jeśli jednak moglibyśmy wykonywać tylko jedną jej część, niechaj to będzie praca indywidualna, polegająca na otwieraniu i czytaniu Pisma Świętego w domach, kierowaniu osobistych apeli, życzliwych rozmowach z poszczególnymi członkami rodzin i to nie na błahe tematy, lecz na wielki temat odkupienia. Niech zobaczą, że wasze serca są napełnione troską o zbawienie dusz (Poświadczenie chrześcijan, r. Metody pracy).

Dobłą okazją do zapraszania przyjaciół jest oczywiście grupa domowa, która spotyka się co tydzień. Istnieją też oferty zorientowane na konkretne potrzeby, takie jak lekcje gotowania, seminaria małżeńskie, śniadania dla kobiet, kluby zdrowia, szczególne nabożeństwa, wycieczki itp. Kiedy nasi przyjaciele doświadczą, że wychodzi się naprzeciw ich potrzebom i będą mogli przy tym zbudować przyjaźnię z innymi adwentystami, to będą o jeden duży krok bliżej naszego Kościoła. Gdy potem zorganizujemy wykłady ewangelizacyjne, to przyjmą nasze zaproszenie o wiele łatwiej.

Wyzwanie

Skorzystaj z okazji, aby zaprosić przyjaciół na wydarzenia organizowane przez zbór. Jeśli nie ma takich możliwości, to zastanów się, jak można by je utworzyć.

28. Opowiadaj historie biblijne

Historie biblijne pokazują, jak ludzie doświadczyli Boga i jak wygląda wiara w praktyce. Jeśli świadomie zwrócisz na to uwagę, to znajdziesz możliwości, by opowiedzieć historie z Biblii. Różne historie pasują do różnych sytuacji życiowych. Zawsze wybieraj historię, która najlepiej pasuje do sytuacji.

Wyzwanie

Wybierz kilka prostych, krótkich historii biblijnych i naucz się opowiadać je swobodnie. Rozglądaj się za możliwościami, by je opowiadać ludziom.

29. Buduj mosty, aby dzielić się ewangelią

Doświadczysz sytuacji, w których będziesz mógł bezpośrednio wyjaśnić ewangelię, ponieważ będziesz widział, że Bóg już przygotował ludzi. W większości przypadków będziesz jednak potrzebować mostu, który prowadzi do ewangelii. Kiedy patrzymy na to, jak Jezus i apostołowie budowali mosty, widzimy, że budowali wiele różnych mostów do ewangelii, ponieważ ludzie, do których chcieli dotrzeć, byli tak różni. Mostami, których używali, były na przykład pytania, uzdrowienia, biblijne historie i prorocтва, stworzenie, przyroda, sytuacje dnia codziennego, bieżące wydarzenia, własne doświadczenie z Bogiem, a nawet religie i pisma słuchaczy. Wszystko to są mosty, z których i my możemy skorzystać, aby wyjaśnić ludziom ewangelię. Oczywiście nie jest to zamknięta lista. Ważne jest, abyśmy byli uważni w naszych relacjach z ludźmi i abyśmy szukali sposobów wyjścia do nich tam, gdzie się obecnie znajdują.

Oto jeszcze kilka innych pomysłów:

- Zadawaj swoim przyjaciołom pytania dotyczące ich wiary. Staraj się naprawdę zrozumieć, w co wierzą i jak przeżywają swoją wiarę. To w naturalny sposób da ci okazję opowiedzenia o tym, czym jest dla ciebie twoja wiara.
- Kluczową kwestią każdej religii jest postępowanie z grzechem. Możesz zapytać: Jak w twojej religii można pozbyć się swojej winy? Następnie możesz podzielić się tym, jak osobiście doświadczyłeś wybawienia od swojej winy przez Jezusa i możesz wyjaśnić ewangelię.
- Kiedy przyjaciele mówią ci o swoich kłopotach, powiedz im, że będziesz się modlić w tej sprawie. W ten sposób pokażesz im, że wierzysz, że Bóg ich kocha i interesuje się ich życiem.
- Bądź odważny i zaoferuj swoim przyjaciołom, że się o nich pomodlisz. W ten sposób doświadczą żywej, swobodnie wypowiedzianej modlitwy, często po raz pierwszy w swoim życiu.
- Opowiedz doświadczenie, jakie miałeś z Bogiem.

Wyzwanie

Zastanów się, jakich mostów potrzebujesz dla konkretnych osób na twojej liście modlitewnej. Szukaj okazji do rozmowy i buduj mosty do wiary.

30. Znajdź właściwy moment, aby wyjaśnić ewangelię

Ludzie są różni. Niektórzy muszą cię znać przez długi czas, ufać ci i obserwować wiarę w twoim życiu, zanim będą gotowi usłyszeć ewangelię z twoich ust. Wypowiedź Ellen White na temat metody Jezusa odnosi się właśnie do takich ludzi:

Zbawiciel obcował z ludźmi jako ten, kto pragnie dać im to, co najlepsze. Wykazywał zainteresowanie ich potrzebami, pomagał im i zdobywał ich zaufanie. Potem zapraszał ich: „Pójdźcie za Mną” (Śladami Wielkiego Lekarza, r. 9).

Czy to oznacza, że musimy najpierw pielęgnować przyjaźń z ludźmi przez bardzo długi czas i przez to zdobyć ich zaufanie, zanim będziemy mogli wyjaśnić im ewangelię? Nie, ponieważ w tej samej książce czytamy:

Przy każdej sposobności, widząc zainteresowanie przyjaciela czy nieprzyjaciela, przedstawiał Słowo. Jasno i z mocą obwieszczał poselstwo ewangelii (Śladami Wielkiego Lekarza, s. 13).

Chrystus nie lekcewał żadnej sposobności głoszenia ewangelii zbawienia (Śladami Wielkiego Lekarza, s. 16).

Są tacy ludzie, z którymi możemy dość szybko rozmawiać o ewangelii. Kiedy przyglądamy się służbie Jezusa i apostołów, widzimy, że najczęściej bardzo szybko mówili o ewangelii. Rozmowa z ludźmi o wierze i wyjaśnienie im ewangelii jest nawet bardzo dobrym sposobem, aby dowiedzieć się, czy są otwarci czy nie. Szczególnie, kiedy spotykasz ludzi po raz pierwszy i wiesz, że prawdopodobnie nie zobaczysz ich szybko znowu, możesz śmiało wyjaśnić im ewangelię. Ziarno ewangelii musi być szeroko rozsiane, nawet jeśli okaże się, że wiele nasion nie spadło na żyzną glebę.

Wyzwanie

Poproś Boga, aby pokazał ci, którym ludziom możesz odważnie wyjaśnić ewangelię!

31. Wyjaśnij ewangelię

Ewangelia ma moc zmieniania ludzi tam, gdzie argumenty zawodzą. Paweł napisał:

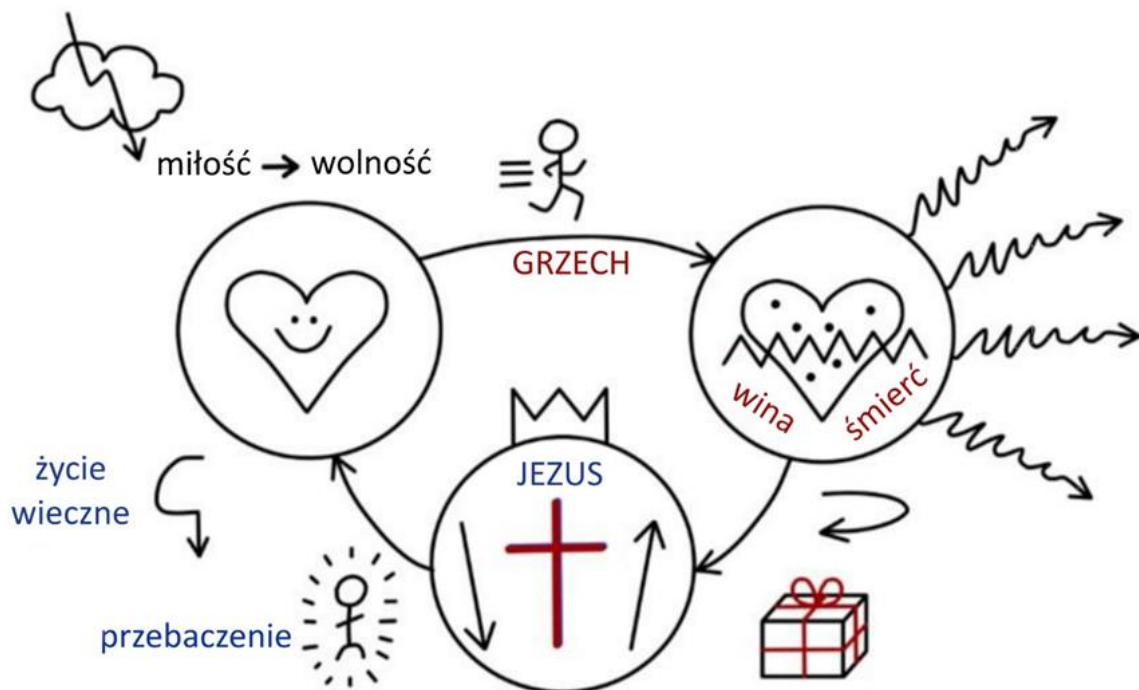
„Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka” (Rz 1,16).

„Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą” (1 Kor 1,18).

„Również ja, gdy przyszedłem do was, bracia, nie przyszedłem z wyniosłością mowy lub mądrości, głosząc wam świadectwo Boże. Albowiem uznałem za właściwe nic innego nie umieć między wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego. I przybyłem do was w słabości i w lęku, i w wielkiej trwodze. A mowa moja i zwiastowanie moje nie były głoszone w przekonujących słowach mądrości, lecz objawiały się w nich Duch i moc, aby wiara wasza nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej” (1 Kor 2,1-5).

Dlatego wyjaśniaj ewangelię ludziom odważnie. Poniższy rysunek z objaśnieniem często okazuje się skuteczny w tym zakresie.

DOBRA NOWINA W PIGUŁCE

Kiedy patrzymy na nasz świat, widzimy wiele pięknych rzeczy, ale zauważamy również, że ten świat jest zepsuty. Są na nim rozbici ludzie, zniszczone relacje, choroby, cierpienie i śmierć. Bóg nie chciał, aby nasz świat tak wyglądał. Kiedy go stworzył, był on idealnym domem dla ludzi, bo Bóg pragnął ich szczęścia (Rdz 1,31).

Dlaczego więc nasz świat wygląda dziś tak inaczej niż wtedy? Biblia mówi nam, że kiedyś w niebie miał miejsce bunt, w którym najwyższy anioł zaczął rozpowszechniać kłamstwa o Bogu (Ap 12,7-9).

Dlaczego więc Bóg nie zniszczył go od razu? Po prostu dlatego, że Bóg jest miłością (1 J 4,8), a miłość może istnieć tylko wtedy, gdy istnieje wolność. Nie można jej wymusić ani kupić. Można ją jedynie podarować z własnej, nieprzymuszonej woli. Dlatego Bóg dał aniołom, a także pierwszym ludziom, wolność wyboru, czy chcą zaufać Jemu, czy wolą wierzyć w kłamstwa diabła. Niestety zdecydowali się nie ufać Bogu i odejść od Niego, by podążać własną drogą (Rdz 3). To oddzielenie od Boga Biblia nazywa grzechem i właśnie przez grzech nasz świat uległ zepsuciu. To zepsucie jest nie tylko wokół nas, ale też głęboko w naszych sercach. Każdy z nas ma takie czarne plamy, które czynią nas winnymi wobec siebie nawzajem i wobec Boga: zawiść, gniew, zazdrość, nienawiść, wstyd, wina. Dotyczy to każdego człowieka, który rodzi się na tym świecie. Konsekwencją grzechu jest śmierć (Rz 3,23; 6,23).

Nie lubimy żyć w tym zepsuciu, dlatego staramy się od niego uciec. Niektórzy szukają szczęścia na szczeblach kariery lub w dobrach materialnych. Inni próbują alkoholu, narkotyków, związków, zabawy i przygody. Jeszcze inni starają się czynić dobro i być religijni. Ale wszystkie te próby oderwania się od tego zepsucia o własnych siłach ściągają nas z powrotem jak stalowa sprężyna i powodują jeszcze więcej zniszczenia.

Bóg jednak kocha nas tak bardzo, że nie chce, abyśmy żyli w tym zepsuciu. Dlatego zrobił dla nas to, czego nie potrafimy zrobić sami. Wysłał swego syna Jezusa na nasz zepsuty świat (J 3,16-18). Jezus stał się człowiekiem i pokazał, jaki naprawdę jest Bóg (J 14,9). Chociaż prowadził czyste życie, przywódcy religijni go zniechęcili i ukrzyżowali. W każdej chwili mógł im przeszkodzić, ale dobrowolnie poszedł na krzyż, aby umrzeć i tym samym przyjąć na siebie winę oraz zepsuty stan całej ludzkości (Iz 53,4-6). Jednak śmierć nie mogła go zatrzymać. Trzeciego dnia powstał z martwych i pokonał przez to śmierć. Wrócił do nieba i został królem nieba i ziemi. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie ofiarowuje nam dar, na który nie możemy w żaden sposób zasłużyć. Kiedy nawracamy się do Niego, wierzymy w Niego i osobiście przyjmujemy Jego dar, On wybacza nam naszą winę i daje nam nowe życie, a nawet życie wieczne. Dzięki Jezusowi ten pierwotny Boży plan dla naszego życia może stać się rzeczywistością. Pewnego dnia Jezus przyjdzie ponownie i stworzy nowy świat, w którym wszystko, co zostało zniszczone przez grzech, zostanie przywrócone (J 14,1-3; Ap 21,1-5). Bóg dał nam nasze życie, abyśmy mogli Go poznać i abyśmy pewnego dnia mogli tam być. Bóg stworzył nas do życia w lepszym świecie. Jedynym sposobem, aby się tam dostać, jest przyjęcie tego daru, który oferuje nam Jezus. Czy chcesz, aby Bóg ci wybaczył i dał życie wieczne? Możesz doświadczyć tego dzisiaj, kiedy szczerze wypowiesz słowa prostej modlitwy:

„Drogi Boże, dziękuję ci, że tak bardzo mnie kochasz. Przepraszam, że żyłem bez ciebie. Dziękuję, że Jezus umarł za moje grzechy i powstał z martwych. Nie chcę już od ciebie uciekać, ale chcę zawrócić i przyjąć dar przebaczenia. Chcę, żebyś był Panem mojego życia i żebyś mnie prowadził! Dziękuję, że wybaczyłeś mi moją winę i że dajesz mi teraz nowe życie”.

Jeśli pomodliłeś się tak z głębi serca, to jesteś teraz dzieckiem Bożym i masz życie wieczne! (1 J 5,11-13). To jest dobra nowina (ewangelia) w pigułce. Opowiadaj o tym innym!

Wyzwanie

Ćwicz takie wyjaśnianie ewangelii, aż będziesz potrafił to robić swobodnie z pamięci. Następnie opowiedz ewangelię ludziom z twojej listy modlitewnej, za pomocą tej metody trzech okręgów.

32. Zaoferuj lekcje biblijne

Kiedy Paweł głosił ewangelię mieszkańcom Aten, zareagowali na trzy różne sposoby:

„A gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni naśmiewali się, drudzy zaś mówili: O tym będziemy cię słuchali innym razem. I tak Paweł wyszedł spośród nich. Lecz niektórzy mężowie przyłączyli się do niego i uwierzyli, a wśród nich również Dionizy Areopagita i niewiasta imieniem Damaris, oraz inni z nimi” (Dz 17,32-34).

Kiedy dzisiaj będziesz wyjaśniać ewangelię ludziom lub po prostu będziesz otwarcie wyżywać swoją wiarę, spotkasz się z tymi samymi reakcjami. To jest jak ze światłami w ruchu drogowym. Mogą być czerwone, żółte lub zielone. Jeśli widzisz, że ludzie są otwarci (światło żółte lub zielone), to zaoferuj im przeczytanie wspólnie kilku historii z Biblii. Często lepiej jest zaoferować jedną lub kilka lekcji biblijnych, aby ludzie nie odczuli, że muszą podjąć jakieś długoterminowe zobowiązanie. Po doświadczeniu kilku lekcji biblijnych, mają lepszą możliwość podjęcia decyzji, czy chcą kontynuować czytanie Biblii z tobą. W broszurce *Czytanie Biblii z przyjaciółmi* znajdziesz materiały do prowadzenia lekcji biblijnych i wskazówki, jak najlepiej prowadzić lekcje biblijne.

Wyzwanie

Zapoznaj się z lekcjami biblijnymi, szczególnie z tymi, które są dobre na start. Zastanów się, której osobie z twojej listy modlitewnej chcesz zaproponować wspólne czytanie Biblii.

33. Akcje rozdawania ulotek

Jako grupa uczniowska lub jako rodzina możecie sobie postawić za cel, by dotrzeć do każdego gospodarstwa domowego w wybranym obszarze z ewangelią. Jeśli obszar jest zbyt duży, to nie dacie rady osobiście zapukać do każdych drzwi. Ale możecie rozpowszechniać materiały ewangelizacyjne, wrzucając je do wszystkich skrzynek pocztowych na większym obszarze. Do tego celu nadają się bardzo dobrze:

- materiały informacyjne o nadzieja.tv*
- ulotki, np. GLOW*
- gazetki ewangelizacyjne, np. Lubię Życie czy gazetowe wydanie Znaków Czasu*
- zaproszenia na wydarzenia: misyjne grupy domowe, wykłady, nabożeństwa okolicznościowe, spotkania klubów zdrowia
- odnośniki do ofert na stronie internetowej waszego zboru
- ulotki reklamujące kursy korespondencyjne: biblijne z KSB (Korespondencyjnej Szkoły Biblijnej) lub zdrowotne z KSLŻ (Korespondencyjnej Szkoły Lepszego Życia)*

* To można robić nawet, jeśli w danej okolicy nie ma zboru, który działa ewangelizacyjnie.

Wyzwanie

Wyznaczcie sobie obszar i dostarczcie jedną wybraną ulotkę/gazetkę do każdego domu.

34. Projekt GLOW

Szczególnym rodzajem ulotek są ulotki GLOW, które stanowią część większego projektu. Każda ulotka zawiera konkretne przesłanie. Są ulotki mówiące o zdrowiu fizycznym i duchowym oraz takie, które przedstawiają ważne prawdy Pisma Świętego. Po przeczytaniu ulotki ludzie mogą wejść na kanały na youtube, z których mogą dowiedzieć się więcej o Bogu i Biblii. Mogą też skontaktować się z konkretnymi osobami poprzez specjalną stronę internetową. Możecie wybrać jeden konkretny tytuł ulotki i rozpowszechnić ją w danej okolicy. Jeśli powiadomicie osoby odpowiedzialne za projekt o waszej akcji i zostawicie na siebie namiary, to będziecie mogli dowiedzieć się, czy z waszego terenu jest ktoś, kto jest bardziej zainteresowany i chciałby nawiązać z wami kontakt. Po kilku tygodniach możecie znowu wrócić do tych samych domów i zostawić inny tytuł ulotki. Dzięki temu ludzie dostaną kolejny impuls i Duch Święty będzie mógł dalej pracować nad nimi.

To tylko jeden ze sposobów, w jaki można użyć ulotek GLOW. Jeśli chciałbyś dowiedzieć się więcej o tym projekcie, to napisz na adres: [glove.polska@gmail.com](mailto:glow.polska@gmail.com) i podaj swój numer telefonu. Ktoś na pewno oddzwoni.

Wyzwanie

Zapoznajcie się z ulotkami GLOW i wybierzcie jeden tytuł, który byłby dobry dla ludzi w waszej okolicy. Zamówcie odpowiednią ilość ulotek i dostarczcie jedną do każdego domu. Dobrze jest od razu pomyśleć, którą ulotkę będziecie chcieli rozdać jako kolejną za kilka tygodni. Możecie wrzucać je do skrzynek lub wręczać ludziom osobiście. Jeżeli wybierze opcję osobistego kontaktu z ludźmi, to możecie zwracać się do nich w następujący sposób:

„Dzień dobry! Czy słyszał/a Pan/i o projekcie GLOW?”

Jeśli osoba odpowie „nie” lub zapyta „co to takiego”, to możecie kontynuować:

„Jest to projekt, którego celem jest dawanie ludziom nadziei i zachęcanie ich do wprowadzania pozytywnych zmian w życiu. Mam dla Pana/i taką małą ulotkę/wizytówkę, z której może się Pan/i dowiedzieć więcej. Jest tu coś do poczytania i też odnośniki do stron internetowych projektu. Proszę, to dla Pana/i 😊”.

Jeżeli osoba powie „tak”, to możemy zapytać, co słyszała o tym projekcie i zachęcić do zapoznania się z nowymi ulotkami oraz obecną wersją projektu.

Osoba może odmówić przyjęcia ulotki GLOW. W takim wypadku należy życzyć jej dobrego dnia i iść dalej w pogodnym nastroju. Każdy ma prawo powiedzieć „nie”, a jeśli będziecie się modlili dalej o ten teren, to osoba może przyjąć was lepiej następnym razem, gdy do niej zapukacie.

35. Szukaj nowych osób

Są ludzie, otwarci na Boga, których jeszcze nie znamy. Dlatego ważne jest, abyśmy ich szukali. Jezus powiedział swoim uczniom:

„A do któregokolwiek miasta lub wioski wejdziecie, dowiadujcie się, kto jest w nim godzien, i tam pozostaniecie aż do swojego odejścia. A wchodząc w dom, pozdrówcie go! A jeśli to dom godzien, niech zstąpi nań pokój wasz, a gdyby nie był godzien, niech pokój wasz wróci do was” (Mt 10,11-13).

„A gdy do jakiegoś domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój domowi temu. A jeśli tam będzie syn pokoju, spocznie na nim pokój wasz, z jeśli nie, wróci do was. W domu tym pozostaniecie, jedząc i pijąc, co u nich jest; godzien bowiem robotnik zapłaty swojej. Nie przenoście się z domu do domu” (Łk 10,5-7).

Jezus mówi, że powinniśmy szukać ludzi, którzy są duchowo otwarci. Kiedy ich znajdziemy, powinniśmy się na nich skupić i nie iść dalej do kolejnego domu. Jak odnajdujemy te dzieci pokoju? Po pierwsze, poprzez świadome zmieszanie się z ludźmi, którzy żyją dookoła nas, poprzez wyżywanie naszej wiary, poprzez rozmawianie z ludźmi i zwracanie uwagi na to, czy ktoś wykazuje zainteresowanie sprawami duchowymi. Po drugie, poprzez świadome docieranie do ludzi tam, gdzie się znajdują. Jednym ze sposobów jest chodzenie od domu do domu, aby znaleźć ludzi, którzy są otwarci na Boga. Ku temu istnieją różne sposoby, np.

- akcja rozdawania książek
 - „Dzień dobry, jesteśmy z Kościoła adwentystów. Mamy taką akcję rozdawania książek, za pomocą której chcemy sprawić ludziom radość. Jeśli Pan/i chce, to może sobie wybrać jedną z trzech książek jako prezent” (opisz krótko(!), o czym są te książki).
 - Po wyborze książki: „Czy mogę zapytać, dlaczego wybrał/a Pan/i właśnie tę książkę?”
- Ankieta (badanie opinii publicznej)
 - „Dzień dobry, jesteśmy z Kościoła adwentystów. Przeprowadzamy krótkie badanie opinii publicznej, aby lepiej zrozumieć, jak ludzie w... podchodzą do wiary. To tylko kilka krótkich pytań. Czy może nam Pan/i w tym pomóc?”
 - Pytania, które się sprawdziły:
 - Czy uważa Pan/i, że istnieje osobowy Bóg?
 - Czy uważa Pan/i, że istnieje życie po śmierci?
 - Czy ma Pan/i Biblię w domu?
 - Jak często czyta Pan/i Biblię? (często, czasami, rzadko lub nigdy?)
 - Jak Pana/i zdaniem powinien wyglądać Kościół, aby ludzie chcieli chętnie do niego uczęszczać?

- Zaoferuj darmową książkę jako podziękowanie. „W podziękowaniu za Pana/i pomoc można sobie wybrać jedną z trzech książek w prezencie”.
- Oferowanie modlitwy
 - „Dzień dobry, jesteśmy z Kościoła adwentystów. Modlimy się za nasze miasto i pragniemy również modlić o Pana/ią i o Pana/i rodzinę. Czy jest jakaś konkretna sprawa, o którą możemy się modlić?”

Bez względu na to, jaką okazję się wybierze, ważne jest, aby dzielić się swoim osobistym świadectwem i wyjaśniać ewangelię tym, którzy chcą słuchać. Jeśli reagują pozytywnie, ważne jest, aby oferować im lekcje biblijne lub zapraszać ich do grupy domowej.

Wyzwanie

Zastanów się, w jaki sposób i w jakiej okolicy chcesz szukać ludzi otwartych na ewangelię.

Załącznik: Boża wizja dla uczniów Jezusa

- 1 Tm 2,4: Bóg chce, aby każdy człowiek był zbawiony i doszedł do poznania prawdy.
- Ap 7,9-10: Bóg widzi ludzi nie tylko takimi, jakimi są, ale takimi, jakimi będą, gdy staną przed Jego tronem w królestwie Bożym.
- Iz 55,10-11: Słowo Boże nie powróci puste.
- Łk 15,7.10: Misja jest najlepszym sposobem, aby sprawić radość Bogu.
- J 4,35: Więcej ludzi, niż nam się wydaje, jest otwartych na królestwo Boże.
- J 14,26;16,8: Nie możemy nikogo nawrócić, ale Duch Święty będzie przemawiał do ludzi.
- Mk 1,14-15: Możemy głosić ewangelię z mocą, ponieważ królestwo Boże jest wśród nas przez Jezusa Chrystusa.
- Mt 24,14: Jezus przyjdzie ponownie, kiedy ewangelia będzie głoszona na całym świecie.
- Rz 1,16-17: Nie wstydzę się ewangelii, bo to jest moc Boga!
- Dz 1,8: Duch Święty czyni nas świadkami Jezusa.
- Kol 1,23: Kościół w I wieku dotarł do całego ówczesnie znanego świata w ciągu jednego pokolenia. Był to ruch uczniowski, jakiego my dziś potrzebujemy.
- Dz 19,8-10: przykład ruchu uczniowskiego.